

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak van het College van Beroep voor de Examens van Tilburg University in de zaak tussen

de heer X, appellant

en

de examencommissie van de Tilburg Law School, verweerster

1. Procesverloop

Bij beslissing d.d. 12 juni 2017 heeft verweerster het verzoek van appellant om een extra tentamengelegenheid afgewezen (hierna: “bestreden beslissing”).

Tegen deze beslissing heeft appellant tijdig een beroepschrift ingediend.

Op 10 juli 2017 heeft een gesprek plaatsgevonden tussen appellant en verweerster om na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk was. Tussen partijen is geen minnelijke schikking bereikt.

Verweerster heeft op 13 juli 2017 een verweerschrift ingediend.

Op 27 juli 2017 heeft het college het beroep ter zitting behandeld. Appellant was daarbij aanwezig. Namens verweerster verschenen Y en Z.

2. Feiten en omstandigheden

2.1 Appellant volgt sinds 1-9-2013 een premasterprogramma aan Tilburg Law School (TLS). Onderdeel van zijn programma is het vak Strafrechtelijke Aansprakelijkheid.

2.2 In het collegejaar 2016/2017 heeft appellant deelgenomen aan het reguliere tentamen en aan het hertentamen van het vak Strafrechtelijke Aansprakelijkheid. Deze tentamens zijn beoordeeld met een 4, respectievelijk een 5.

2.3 Op verzoek van appellant heeft een extra tentamengelegenheid plaatsgevonden in het kader van de ‘laatste-vak-regeling’ als bedoeld in artikel 15, lid 4 van Onderwijs- en Examenregeling van de bacheloropleidingen van Tilburg Law School Collegejaar 2016-2017 (hierna: ‘OER’). Daartoe heeft appellant op 3 mei 2017 een mondeling tentamen afgelegd tegenover de examinatoren A en B. Dit mondeling tentamen is beoordeeld met een 5.

2.4 Appellant heeft per brief d.d. 16 mei 2017 verweerster verzocht om een extra schriftelijke tentamen gelegenheid, welke in zijn ogen een “echte derde kans” zou opleveren.

2.5 Verweerster heeft op 12 juni 2017 besloten het verzoek af te wijzen

3. Standpunten partijen

3.1 Ten eerste is appellant is het oneens met de beslissing van verweerster d.d. 12 juni 2017 om hem geen extra tentamen gelegenheid te bieden met de motivering dat reeds een mondelinge derde kans had plaatsgevonden. Daartoe voert hij, samengevat weergegeven, het volgende aan.

3.1.1 Volgens appellant telt het mondeling tentamen niet als een echte derde kans omdat een derde kans schriftelijk moet plaatsvinden. Hierbij beroept appellant zich op artikel 7.13, lid 2, onder I van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (hierna: 'WHW'). Volgens appellant is in dit artikel bepaald dat in de Onderwijs- en examenregeling van iedere opleiding voor elk vak moet worden vastgelegd of de tentamens mondeling, schriftelijk of op een andere wijze worden afgelegd, behoudens de bevoegdheid van de examencommissie om in bijzondere gevallen anders te bepalen. Appellant concludeert hieruit dat omdat het reguliere tentamen en het hertentamen voor het vak Strafrechtelijke Aansprakelijkheid schriftelijk worden afgenomen, ook een extra tentamen gelegenheid schriftelijk moet worden geboden.

3.1.2 Artikel 15, lid 4 OER, waaruit volgt dat de examinerator mag kiezen of de tentamen gelegenheid mondeling of schriftelijk wordt geboden, is volgens appellant in strijd met de WHW omdat slechts de examencommissie mag kiezen of een tentamen schriftelijk dan wel mondeling wordt afgenomen.

3.2 Voorts voert appellant aan dat hij niet kon voorzien dat de derde kans een mondeling tentamen zou betreffen, omdat hij gedurende zijn pre-mastertraject niet eerder een mondeling tentamen heeft afgelegd.

3.3 Vervolgens richt appellant zich tegen de beoordeling van zijn mondelinge extra tentamen gelegenheid. Appellant stelt dat hem niet kan worden verweten dat het mondeling tentamen met een onvoldoende is beoordeeld. Hij ondervond tijdens het mondeling tentamen een black out, omdat hij geen ervaring heeft met mondelinge tentamens.

3.4 Ten slotte is appellant het oneens met de beoordeling van zijn schriftelijke hertentamen. Volgens appellant is het hertentamen tien minuten te laat aangevangen in een andere zaal dan ingeroosterd en werd zijn concentratie meerdere malen verstoord door de surveillant en een medestudent.

3.5 Verweerster blijft bij haar standpunt dat zij geen aanleiding ziet om appelland opnieuw in de gelegenheid te stellen een tentamen voor het vak Strafrechtelijke Aansprakelijkheid af te leggen, omdat appelland reeds een extra tentamengelegenheid is geboden op grond van de 'laatste-vak-regeling' als bedoeld in artikel 15, lid 4 OER.

3.5.1 Volgens verweerster worden tentamens inderdaad in de regel schriftelijk afgenomen, ook voor het vak Strafrechtelijk Aansprakelijkheid, een en ander overeenkomstig artikel 17, lid 1 OER juncto artikel 7.13, lid 2 onder I WHW. Echter omdat extra tentamengelegenheden in het kader van de laatste-vak-regeling gedurende het gehele studiejaar kunnen plaatsvinden en dus steeds betrekking hebben op individuen of in ieder geval een zeer beperkt aantal personen, ligt het voor de hand dat examinatoren conform artikel 15, lid 4 OER de keuze hebben om zo'n tentamen in de vorm van een mondeling aan te bieden, aldus verweerster. De geboden mondelinge tentamengelegenheid is volgens verweerster wel degelijk aan te merken als een echte derde kans.

3.5.2 Volgens verweerster bevat het door appelland in zijn beroepschrift aangehaalde artikel 7.13 WHW geen recht op een schriftelijk tentamen. Bovendien is de 'laatste-vak-regeling' géén aangelegenheid die art. 7.13 WHW voorschrijft en bestaan er faculteiten aan Tilburg University die in het geheel geen 'laatste-vak-regeling' kennen, aldus verweerster.

3.5.3 Ter zitting voegt verweerster hieraan toe dat de betrokken examiner reeds op 10 maart 2017 aan appelland een mondelinge tentamengelegenheid heeft geboden, maar dat appelland dermate zenuwachtig overkwam dat de examiner uit coulance heeft voorgesteld op een later tijdstip een nieuw mondeling tentamen af te nemen. Gedurende dit nieuwe mondelinge tentamen, op 3 mei 2017, kwam appelland wederom dermate zenuwachtig over dat de examiner uit coulance een gedeelte van het tentamen schriftelijk heeft afgenomen. Appelland is een casus voorgelegd die hij schriftelijk kon behandelen. Omdat hij daar niet goed uitkwam is het tentamen mondeling voortgezet, met een 5 als uiteindelijk resultaat.

3.6 Ten aanzien van de bezwaren van appelland die zich richten tegen het hertentamen voert verweerster aan dat appelland tegen het vastgestelde cijfer tijdig bezwaar had kunnen maken, maar dit niet heeft gedaan.

4. Overwegingen college

4.1 Artikel 7.61 lid 2 van de Wet op Hoger onderwijs en Wetenschappelijk onderzoek (hierna: WHW) bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Daaruit vloeit voort dat de toetsing door het college beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld dan wel de vraag of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot de gewraakte beslissing heeft kunnen komen.

4.2 Het college ziet aanleiding de beroepsgronden die zich richten tegen de beoordeling van het hertentamen eerst te bespreken. Het college stelt vast dat deze beroepsgronden zich niet richten tegen de beslissing d.d. 12 juni 2017, maar tegen de beslissing waarin de beoordeling

van het hertentamen is vastgesteld. Het college overweegt dat voor appelland ingevolge artikel 7.59a, lid 4 juncto 7.61, lid 1 sub e WHW de mogelijkheid bestond om binnen zes weken beroep in te stellen tegen die beslissing, maar dat appelland van deze mogelijkheid geen gebruik heeft gemaakt, zoals hij in zijn beroepschrift en ter zitting te kennen heeft gegeven. Overwegende dat hiermee de vaststelling van de uitslag van het hertentamen in rechte vast is komen te staan, is het college van oordeel dat appelland voor zover zijn beroep de gang van zaken bij het hertentamen betreft, niet-ontvankelijk is.

4.3 Appelland richt zich in zijn beroepschrift tegen de vaststelling van de uitslag van zijn mondeling tentamen d.d. 3 mei 2017. Ook hiervoor geldt dat voor appelland de mogelijkheid bestond om binnen zes weken beroep in te stellen, maar dat appelland van die mogelijkheid geen gebruik heeft gemaakt. Overwegende dat hiermee de vaststelling van de uitslag van de mondelinge extra tentamengelegenheid in rechte vast is komen te staan, is het college van oordeel dat appelland ook in dit onderdeel van het beroep niet-ontvankelijk is.

4.4 Voor zover het beroep zich richt tegen de beslissing d.d. 12 juni 2017, inhoudende een afwijzende beslissing op het verzoek van appelland om een extra tentamenkans, overweegt het college als volgt.

4.4.1 Anders dan appelland betoogt is het college van oordeel dat het bepaalde in de artikelen 15, lid 4 sub a en 17, lid 1 van de OER niet in strijd is met artikel 7.13, lid 2 sub I WHW. Op heldere wijze beschrijft de OER dat tentamens in de regel schriftelijk worden afgenomen, maar dat examinatoren met het oog op het aantal deelnemers kunnen besluiten dat een tentamen mondeling wordt afgenomen. In het bijzonder is voor de 'laatste-vak-regeling' in artikel 15, lid 4 sub a OER bepaald dat de student die voldoet aan de aldaar genoemde voorwaarden éénmalig recht heeft op een – naar keuze van de examinator mondeling of schriftelijk – extra tentamengelegenheid. In overeenstemming met artikel 7.13, lid 2 aanhef WHW is duidelijk wat de geldende procedure is met betrekking tot het afleggen van tentamens. Daarmee was de geldende procedure, naar het oordeel van het college, ook voor appelland voorzienbaar. Ook het betoog van appelland, dat verweerder in dit geval geen beroep zou mogen doen op een strikte toepassing van de OER, omdat ze de OER ook niet strikt handhaaft als docenten een voorgeschreven tijdslimiet overschrijden, wijst het college als ongegrond af.

4.4.2 Ter zitting heeft appelland erkend dat hem, naast het reguliere tentamen en het reguliere hertentamen, een mondelinge extra tentamengelegenheid is geboden op 10 maart 2017 en vervolgens uit coulance nogmaals een mondelinge extra tentamengelegenheid is geboden op 3 mei 2017. Ook heeft appelland ter zitting erkend dat hij vooraf geen bezwaren naar voren heeft gebracht ten aanzien van het feit dat de extra tentamengelegenheid een mondeling tentamen betrof en dat hij aanvankelijk dacht dat het in zijn voordeel zou zijn als het tentamen mondeling zou plaatsvinden, omdat hij bij het maken van een tentamen vaak in tijdnood komt.

4.4.3 Naar het oordeel van het college is dan ook zeker geen sprake is van onbillijkheden op grond waarvan verweerder toepassing had moeten geven aan de hardheidsclausule als bedoeld in artikel 33 OER. Feitelijk heeft de examinator de hardheidsclausule al toegepast

door appellant een extra gelegenheid te bieden nadat hij door zijn zenuwen niet uit zijn woorden kon komen bij het mondeling tentamen d.d. 10 maart 2017, en doordat hij het tentamen op 3 mei 2017 voor een deel schriftelijk heeft kunnen doen.

- 4.4.4 Gelet op het bovenstaande is het college van oordeel dat verweerster in redelijkheid heeft kunnen beslissen dat aan appellant niet nog een extra tentamengelegenheid wordt geboden omdat hem in het kader van de zogenaamde “laatste-vak-regeling” reeds een extra tentamengelegenheid is geboden.

5. Beslissing

Het college van beroep voor de examens verklaart het beroep voor zover het beroep het schriftelijke hertentamen en de uitslag van het mondelinge tentamen betreft niet-ontvankelijk en voor het overige ongegrond.

Aldus besloten op 27 juli 2017 door het College van Beroep voor de Examens.

Tegen deze uitspraak kunt u, binnen zes weken na bekendmaking van deze uitspraak, beroep aantekenen bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 16137, 2500 BC Den Haag. Voor meer informatie kunt u kijken op www.cbho.nl.